Ч. 24 (14.272). Львів, субота 1. лютого 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Р. LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Японсько-совітські бої на Дал. Сході.

ЗНОВУ КОРДОННИЙ ІНЦИДЕНТ.

МОСКВА 31. 1. ПАТ. Агенція Тасс повідомляє: Згідно з інформаціями з Хабаровська, 30 н. м. совітська гранична стежа запримітила 3 км. від кордону, біля Гродекова 4-ох манджурів і японців, вдягнених по цивільному. Коли їх хотіли задержати, вони зачали стріляти. Водночас зявились і зачали стріляти ще дві озброєні групи японців і манджурів, яких 30 людей. Коли прийшла совітська підмога, з прикордонної стійки, 25 людей, японсько-манджурський відділ, що перейшов на совітську територію, змушував відступати в напрямі кордону. Тоді на совітську територію ввійшли нові японські та манджурські відділи. Загальне число напасників було більше як компанія. У висліді сутички, що хвилинами замінювалась у боротьбу на білу зброю, японсько-манджурський відділ змусили відступити на манджурську територію.

ГОСТРИЙ ПРОТЕСТ СОВІТІВ.

МОСКВА, 31. 1. ПАТ. Заступник народнього комісаря закордонних справ Стомоняков зложив японському амбасадорові в Москві Огі енергійний протест у звязку з нападом відділу японсько-манджурської армії на совітську територію 30 січня в окрузі Гродекова.

Покищо нема мови про реставрацію Габсбурґів.

ЛЬОНДОН, 31. 1. ПАТ. „Дейлі Телеграф" пише про можливости зустрічі віцеканцлера Штаремберга з архикнязем Оттоном перед або після побуту віцеканцлера в Парижі. Щоденник твердить, що розмови, які відбуде кн. Штаремберг з архикнязем Оттоном, зовсім не будуть торкатися реставрації Габсбурґів. Кн. Штаремберг у інтервю для дипльоматичного редактора „Дейлі Телеграфу" підкреслив, що члени дому Габсбурґів уважають реставрацію неможливою ще кілька років. Легітимісти й австрійський уряд переконані, що передчасні спроби реставрації створилиб поважні труднощі для політики, яку хочуть вести.

Кабінет Саррота має запевнену більшість у парляменті.

ПАРИЖ, 31. 1. ПАТ. Нинішні щоденники передбачують, що підчас голосування над заявою довіря для уряду кабінет Саррота дістане більшість, виразно зорієнтовану на ліво.

„Ле Матен" стверджує, що на вчорашньому засіданні і в кулюарах палати був спокій. Це доказує те, що ніхто не сумнівається у вислід нарад. Більшість, що заявиться за урядом, буде тим значніша, що більша частина соціялістів рішена підтримати уряд Саррота. „Ле Журналь" здогадується, що число голосів, які дістане уряд, буде вагатися коло 350. Урядова більшість запевнена навіть, якби від голосування здержались соціялісти.

Також „Евр" не сумнівається в перемогу уряду, не передбачуючи, щоб в останній хвилині моглиб прийти якісь непередбачені події.

Румунський король у Парижі.

ПАРИЖ, 31. 1. ПАТ. Минулої ночі приїхав спеціяльним поїздом з Льондону до Парижа румунський король Карло, що вертався з похорону короля Юрія V.

ПАРИЖ, 31. 1. ПАТ. У звязку з візитою короля Карла в Парижі, „Матен" передбачує, що відбудуться неофіціяльні французько-румунські розмови щодо фінансових питань і міжнародної політики.

Абісинці підготовляються до поважного маневру.

КАІРО, 31. 1. ПАТ. Повідомляють з Аддіс-Абеби, що ліве крило військ раса Дести навязало контакт з армією раса Насібу, що посунулась значно на південний захід. Також у тому напрямі вирушили частини корпусу Вегіба Паші, обильно засоблені в перевозові авта та в гармати. Вегіб Паша поїхав мабуть до Сассабанег, щоб там зустрінутись з расом Насібу. Команду над уфортифікованим районом Тембієну перейняв рас Касса. Рас Сеюм командує самостійною армією, що є летною передовою сторожею північного фронту.

Важкі присуди за комунізм.

ЕССЕН 31. 1. ПАТ. Народній трибунал засудив 8 комуністів, у тому одну жінку на вязницю від 6 до 15 років за підготову змови проти безпеки держави.

Нове слідство у справі схоплення дитини Ліндберґа.

НЮ ЙОРК, 31. 1. ПАТ. Губернатор стейту Ню Джерзі у письмі до шефа поліції Шварцкопа доручив перевести нове слідство у справі схоплення й убивства дитини Ліндберга. Губернатор доручає перевести обективне слідство та висловлює переконання, що Гавптман сам один не міг виконати злочину.

Комунізм із етеру.

Ще до справи радіопередач.

Львів, 31. січня 1936.

Справа українських авдицій у львівському радіо виринула на парляментарному терені. І слушно зазначив пос. З. Пеленський, що брак рідних авдицій у тутешньому радіо примушує громадянина-українця наставляти апарат на котрусь з чотирьох радіостацій Сов. України (а не трьох, бо крім Києва, Харкова й Одеси є ще Дніпропетровськ, якого можна слухати не гірше тамтих трьох стацій). Він чує звідтам українську пісню, рідні і чужі (в українській мові) опери, він чує звідтам літературні передачі, знамениту програму для дітей, тощо. Все те — хоч тенденцією часто йому чуже, то проте мовою близьке, а через те й цікаве.

І тут саме — як слушно підкреслив наш представник у соймі — міститься небезпека: большевицькі радіопередачі не тільки заспокоюють цікавість тутешнього українця, але впливають теж поволі на його політичну ментальність. Відомо: краплям, що йдуть одна за одною, і камінь не встоїться. А в політичній пропаганді большевики є просто мистцями. Не вважаючи на крайньо ворожий підхід нашого громадянства до большевицьких займанців, не вважаючи на рецидиву московського шовінізму під фірмою сталінського комунізму, українська мова і пісня, яку чути постійно день-у-день з чотирьох радіостацій Сов. України, не може бути позбавлена атракційности і деякого впливу на українця, який шукає радієвим апаратом рідних звуків.

Відомо, що большевицька преса не має сюди доступу не то до сірого громадянина, але навіть до редакцій щоденників. Усім совітським українським періодикам відібрано дебіт, бажаючи в той спосіб ізолювати нас від материку. Та в етері нема кордонів і нема митних урядовців та цензорів. Усе, що надають радіостації, можна зловити, навіть найбільші єреси з погляду „державної рації".

З погляду нашої „національної рації" не є корисно, щоби наших громадян розаґітовувало день-у-день совітське радіо. І з цим ми вийшли (після безуспішних пресових нотаток) на форум сойму. Та що з того?

Ми почули у відповідь з авторитетних уст директора Польського Радія п. Стржинського, що „льокальні" стації мають для своїх власних програм тільки яку годинку денно, бо решта йде на цілу Польщу... Не зла воля, а — мовляв — технічні труднощі...

В дійсності — на нашу думку — ніяких труднощів нема, крім саме незрозумілої справи або — злої волі. Уважний слухач радіопередач московської стації Комінтерну знає добре, скільки місця в її програмі займають українські пісні й українська музика. А треба знати, що призначенням цієї стації є промовляти до цілого світа, не тільки до громадян СССР. І щож сталось

би — позвольте спитати — колиб мешканець центральної чи західної Польщі почув україн- ську програму? Чи булаб вона для нього менше цікава ніж муринські джези, про які говорив наш посол зі соймової трибуни? А врешті: тепер по всій Польщі скрізь багато наших заточенців, службово привязаних до місця з чужим оточенням. Чи з людського становища не булоб справедливо, а з державного — щонайменше нешкідливо, щоби ці відірвані від рідного окруження люди почули в ряди-годи свою Службу Божу, пісню, тощо та щоб краще себе почували на посаді на Познанщині чи на Поморі? Чи вони теж мають ловити з пієтизмом українські звуки, що надуть воздушними просторами... з Большевії?!

Настрої не тільки тут і там на наших етнографічних землях, але також — може навіть ще більше — у корінній Польщі є того роду, що комуністичної пропаганди не слід недоцінювати. Виленський процес чи хочби різдвяні враження, що їх привіз з західного Підкарпаття Адам Ромер (гл. „Час“ з 2. січня ц. р. „Вражения вейске“) повинні відчинити очі незрячим на спільну небезпеку, яку представляє собою комунізм.

В. Н-вич.

ТЕШИНСЬКЕ ПИТАННЯ.

„Тешинська проблема ще не діждалася своєї розвязки“.

Прага, січень 1936.

Так називається книжка, яка в перших днях січня ц. р. вийшла в Берліні у видавництві „Фолькс унд Райхс Ферляґ“. Автором книги є німецький письменник Курт Вітт. Передмову до книжки написав довірений Ґебельса, визначний член товариства „Ферайн фір дас Дайчтум ім Ауслянд“ та видавець журналу „Дер наге Остен“, Карль фон Лєш.

Книжка незвичайно цікава і своєю тенденцією і діяпазоном порушених питань та своєю актуальністю з огляду на існуюче чехословацько-польське напруження.

Автор зазначує, що його книжка — це вислід студій, переведених у семинарі німецької високої школи політичних наук у Берліні та, що матеріял до неї він черпав з „живих архівів“ та анкетних відповідей багатьох осіб, які „беруть участь у подіях, що відбуваються кругом цього питання“.

Приступаючи до реферату про цю цікаву книжку, мусимо підкреслити, що вона написана з точки погляду Гітлерівської Німеччини.

В перших словах книжки автор подає історію Тешинська, при чому точніше здержується над історією плебісциту й поділу Тешинська і над нинішнім його станом. В цілому цьому історичному нарисі автор особливу увагу звертає на економічні питання, які все відігравали вирішну ролю у взаємовідносинах між Польщею й Чехословаччиною. Рушійними елементами цих взаємовідносин автор уважає: вугля, кокс, воду і залізниці.

Після такого історичного вступу йде аналіза — так би мовити — самої суті нинішнього стану тешинської проблеми. Опираючись на деяких статистичних даних, автор розбирає по черзі всі питання політичного, громадського, культурного, соціяльного і господарського життя чехословацької частини Тешинська. Не минає автор і військових питань і питання стратегічного значіння цього межового чехословацько-польського простору. Він докладно вираховує кількість військових сил обох держав, розміщених у цім межовім просторі й аналізує доцільність і вартість такого розміщення для обох сусідніх держав.

Окремий уступ присвячує автор бувш. польському консулеві в Моравській Остраві Мальгомові і хоча з точки погляду міжнародніх звичаїв доволі гостро критикує його діяльність, усе таки признає, що ця його діяльність принесла Польщі в т. зв. тешинському питанні великі користи.

Але найцікавіші у цілій книжці Курта Вітта є його *висновки про суть теперішнього польсько-чехословацького напруження* і його міркування про „можливости“ розвязки цілої т. зв. тешинської проблеми:

„Деж шукати причин такого сильного напору Польщі на цей малий межовий простір?“ — питає автор і дає на це таку ясну відповідь: „Не дасться нічим і ніяк заперечити, що ми є свідками перших видних кроків плянової і самостійної політики Польщі в Подунайщині, за якими можуть льоґічно слідувати й дальші“. Господарські і лучбово-політичні мотиви були вже нераз в історії рушійними силами й теперішня політична ґенерація Польщі вже своїм забором Вильна на межовому залізничому шляху Ґродно-Линабурґ ясно показала, що вона має для таких мотивів повне, належне зрозуміння. Польська політика, при її нинішній поставі, яка опановує своїм вуглям цілу Середущу, а частинно і Східну Европу, має вже нині в своїх руках такий великодержавний засіб, що його не можна недоцінювати. Перешкоджає їй у цьому одиноко Чехословаччина. З Відня і Будапешту є такожмо далеко до Карвіни чи до Катовиць, як до Штутґарту чи до Мінхену. Всюди стоїть Польщі на перешкоді лише чехословацька конкуренція, а Словаччина є природною перегородою між Польщею і придунайськими землями. Прага контролює тарифи й визначує ціни. Для Праги нема самостійної політики на Дунаю.

В такій ситуації для Польщі існують лише дві евентуальности щодо скріплення її великодержавницької позиції на південному сході: *пересунути державні кордони в тешинському межовому просторі і привернути давні північні кордони Мадярщини.* Вже лише малесеньке пересунення границь Польщі на 20 км. на захід до ріки Остравиці булоб для неї ідентичне з великим зростом її великодержавної сили. Таке пересунення кордонів знівелювалоб одним ударом чехословацьку угольну політику і далоб Польщі всі можливости стати необмеженим паном у постачанні вугля й коксу для цілої Середущої Европи, а тимсамим і вирішним господарським та політичним чинником і в самій Чехословаччині. Ці нові кордони втягнули би в орбіту Польщі теж найважніші вузли великих залізничих шляхів і таким чином зробилиб з неї головного нормалізатора конкуренційних цін. А знову повстання самостійної словацької держави, чи пак привернення давних карпатських кордонів Мадярщини, булоб для Польщі наче закінченням, завершенням її політичних концепцій на південному сході. *Польща й Мадярщина,* як державний бльок під суприматією Польщі, *булиб разом дійсно великою політичною силою, що сягалаб від Балтику аж по Дунай,* а на випадок втягнення в цей бльок ще й Австрії — *одною нерозривною цілістю від Балтику по Італію.* Але навіть і без Австрії Польща й Мадярщина опановувалиб усі шляхи південно-східної Европи, з винятком лиш одного шляху: Відень-Загреб.

Ціла книжка кінчиться дуже замітною дукою: „Нема сумніву, що тешинська проблема ще не діждалася своєї розвязки“.

М—н.

БУДЖЕТ У СЕНАТІ.

Від 23 січня ц. р. розглядає сенатська буджетова комісія преліминар державного буджету на наступний рік. Умовини праці дещо інакші ніж у соймовій комісії. Президія і всі члени комісії з представниками уряду сидять при однім столі, підчас засідання ніхто не виходить з салі, наради мають характер дискусії, у якій беруть участь майже всі приявні, член комісії не може бути ніким заступлений. Першим уступом неписаного реґуляміну цієї комісії є „гідний сенату“ високий рівень дискусії. Українську Парляментарну Репрезентацію заступає на цій комісії сен. О. Луцький.

ЗА ЗВЯЗОК З ЧУЖИМИ ПАРЛЯМЕНТАМИ. — ДЕРЖАВНА КОНТРОЛЯ.

На першім засіданні, 23. січня, розглянено буджет президента Р. П., сойму та сенату. Наш представник звернувся при цій нагоді з покликом до маршала сенату, щоби він спонукав президію секції послів і сенаторів, які творять групу „Міжнародньої Парляментарної Унії“, щоби ця секція наново уконституувалася, бо звязки послів та сенаторів з закордонними парляментарними обєднаннями є дуже важні. Друга суґестія, яку висунув сен. Луцький до маршала сенату була та, щоби він дав почин до зорганізування прогульок послів і сенаторів до чужих країв і парляментів.

На другому засіданні комісії, дн. 24 січня розглянено буджет Державної Контролі. Сен. О. Луцький висунув при цій нагоді домагання щоби Державна Контроля вимагала від державних підприємств правильного білянсування і взагалі скріпилаб нагляд над тими підприємствами, бо чимало з них не має ніякої рації іствування а з господарського боку тільки деякі з них є сяк так рентовні. Колиб ті державні підприємства, в які вложено кільканацять міліярдів золотих, правильно господарювали, тоді щорічний дохід тих підприємств дозволив би або знизити податки, або перевести такі дуже потрібні інвестиції, як будова доріг, реґуляція рік і т. п.

7.000 НЕПОЛАДНАНИХ СПРАВ В АДМІНІСТРАЦІЙНОМУ ТРИБУНАЛІ.

На наступному засіданні комісія розглянула буджет ради міністрів. Сен. Луцький висунув домагання, щоби уряд застановився над пото-

Як довго істнує африканська війна

Німеччина не хоче летунського договору.

ЛЬОНДОН, 31. 1. ПАТ. Розмови мін. Ідена з мін. Нойратом утвердили добре поінформовані кола в переконанні, що Німеччина не хоче зачинати переговорів у справі заключення летунського договору аж доки не зліквідують італійсько-абісинський спір.

В еспанських університетах спокійно.

МАДРИД, 31. 1. ПАТ. Виклади в високих школах, що їх припинили минулого тижня, відновили на всіх виділах. До університетських будинків допускають студентів щойно після вилеґітимування. У всіх університетах спокійно.

—о—

бою креувати окружні адміністраційні трибунали, які мериторично розглядалиб відклики від рішень адміністраційної влади і для яких теперішній Найвищий, але й одинокий, Адміністраційний Трибунал був би другою касаційною інстанцією. Один на цілу Польщу Адміністраційний Трибунал у Варшаві не може полагодити на час усіх справ. Тепер є у Трибуналі поверх 7 тисяч справ, які чекають на свою чергу вже довше ніж цілий рік. При теперішньому стані державного скарбу і господарських відносин годі й думати про побільшення числа суддів. І не треба, бо до Адміністраційного Трибуналу наплинулоб менше справ, якби не було в нас безприкладного хаосу у законодавстві і колиб апарат адміністраційних урядовців краще відповідав вимогам життя.

ФОНД КУЛЬТУРИ. — ПАТ. — МІНІСТЕР НАЦІОНАЛЬНИХ СПРАВ.

Президія ради міністрів адмініструє фондом народньої культури. Сен. Луцький звернув увагу присутнього підсекретаря при президії ради міністрів на потреби Наукового Т-ва ім. Шевченка і Національного Музею у Львові, які з цього фонду досі ніколи не користали. Тому, що ПАТ є підприємством, яким кермує президія ради міністрів, з нашого боку зголошено побажання, щоби в централі ПАТ-а був хоч один редактор-українець з кількома кореспондентами-українцями в осередках нашого життя в краю і за кордоном. Нарешті висунув сен. Луцький таке домагання: українці це окремий організм, якого природні потреби мають бути заспокоєні в буджетах усіх ресортових міністерств; ці потреби мусять бути заспокоєні рівномірно і тому стає конечною потребою, щоби на сторожі цієї справи стояв окремий відповідальний міністер при президії ради міністрів.

СПРАВА МЕНШИНЕВИХ СКАРГ.

Про виступ сен. О. Луцького при розгляді буджету м-ства закордонних справ ми вже згадували вчора. Доповнюємо ту замітку іншими подробицями. Сен. Луцький завважив, що Українська Парляментарна Репрезентація в багатьох справах та передусім у тих, що вяжуться з т. зв. східним пактом, завсіди є готова підтримати моральну лінію міністра Бека, однак не може акцептувати відомого його становища з Лігі Націй до трактату про т. зв. національні меншини. Ми засадничо не можемо згодитися на зречення з прислугуючих нам прав, однак, як досі, так і на будуче будемо дуже раді, коли міністер закордонних справ поможе нам лагодити всі конфлікти без потреби нашого відклику до Ліги Націй, на внутрішньому терені. Справедлива і добра внутрішня політика є конечною передумовиною таких відносин.

У відповіді сен. Луцькому міністер Бек заявив, що розуміє звязок між внутрішньою і закордонною політикою та одинокою причиною його не зовсім приязного становища до трактату про національні меншини, є нерівноправність Польщі з іншими державами, які також мають меншини, а цьому трактатові не підлягають. Тому це міжнародня квестія, а не протиукраїнський підхід уряду.

Дуже цінним проявом сенатської праці є **дискусійні вечорі** в помешканні маршала сенату Пристора. На запрошення маршала у кожному такому вечорі беруть участь звичайно щоразо інші сенатори, групами по 20—30 учасників. Досі таких вечорів було три, — кожним разом був там присутний і сен. Луцький.

День Ремісничої Бурси.

Кілька слів про вагу Ремісничої Бурси у Львові і її пляни на найближче майбутнє.

В неділю 2. лютого ц. р. переведе Т-во „Ремісничa Бурса" на основі дозволу влади публичну збірку на терені міста Львова на свої виховні цілі. Користаємо з цієї нагоди і йдемо по інформації, щоб наш загал пригадав собі про життя і змагання цієї важної для нас установи.

Ось кілька важніших вісток:

Т-во „Ремісничa Бурса" удержує у Львові дві бурси — одну при вул. Ходоровського 3, другу при Пасічній 2. В цих бурсах є ледви 80 вихованків. Це число в порівнанні до 10.000-ної нашої ремісничої і купецької молоді м. Львова говорить само за себе. Кілька ще треба праці і зусиль, щоби всю цю молодь забезпечити від впливів сутерин і вулиці! Теперішній Виділ під енергійним проводом о. проф. Бучацького старається перш за все про нову, простору хату. Але це справа не легка. Удержання двох бурс коштує багато енергії і гроша. Бо в бурсах мешкають найбіднійші з найбідніших. Зі своїх марних зарібків (1—4 зол. на тиждень) вони, очевидно, не моглиб удержатися у Львові. Бурса про таких не забуває. За мінімальні оплати (5—20 зол. місячно), творенням стипендій Рем. Бурса уможливлює науку неодному з наших спосібних хлопців. Яка радість, коли з цих хлопців виробиться добрий фризієр, електротехнік, купець! На селі змарнувавсяб ще один талант. Бурса докладає всіх зусиль, щоб таланти росли. Бо є для кого.

На питання, звідки Бурса дістає грошеві субвенції, дістаємо таку відповідь:

„Від 5 літ **ні уряд, ні самоврядування не помагають нам** — коли не числити 8 тон вугля, жертвованого нам львівською управою міста в останніх двох роках. Зате помагають нам наші члени. Маємо цих добродіїв 260. Місячними вкладками (0.50 зол.) постійно підсилюють наш невеличкий буджет і помагають нам у нашій праці. Крім цього дістаємо час до часу якусь більшу жертву від наших установ і свідомих громадян. У цей спосіб при дуже ощадній господарці маємо змогу запевнити нашим питомцям здоровий і простий харч, дуже скромне приміщення і відповідну опіку й виховання.

„Більше зусиль вкладаємо в купно нової хати. До цієї справи змобілізували ми всі сили й надії. **Мусимо придбати нову хату вже в найближчих місяцях!** Годі відправляти з нічим десятки хлопців, що ждуть від нас помочі і піддтримки. Коли не ми — то велике місто заопікується нашим доростом. А від тієї опіки нема чого ждати ні нашому народові ні нашій церкві".

— Які заходи робите, щоби придбати гроші на нову бурсу? — питаємо дальше.

„Це справа нелегка добути нині **50.000 зол.** Громадянство має досить тягарів, а на меценатів того покрою, що пок. мистець Ол. Мишуга, нині велика посуха. Всетаки не тратимо надії. Тернопіль має свого д-ра Якова Турина — чомуж би Львів мав залишитись між останніми?

„В першу чергу популяризуємо справи Рем. Бурси. В найближчім часі запросимо нашу пресу на нараду. Знаємо її силу, значіння і цінимо її поміч у кожній важній справі. Надіємося знайти зрозуміння для наших змагань. — Крім цього зачали ми акцію збіркову. Маємо вже 2.000 зол. До 50.000 далека дорога. Це правда. Але не менша правда в тім, що наші зусилля і поміч нашого громадянства не підуть надармо: **у Львові збудуємо нову ремісничу бурсу!"**

Розмова скінчена. Відходимо з Ремісничої Бурси сильніші, бадьоріші.

Ярослав Сперанський.

Спільний політичний бльок арабських держав.

БАҐДАД, 31. 1. ПАТ. Уряд Іраку стягнув з порядку нарад Ліги Націй свій граничний спір з Іраном з уваги на дружні взаємини, що тепер лучать обі держави. Спір торкається передовсім спільної плавби на Долішньому Тигрі й Евфраті. Відкликання тієї скарги має ще більше політичне значіння, бо вказує, що переговори у справі затіснення відносин між Іраком, Іраном, Туреччиною й Афганістаном пішли вперед, та творять з тих чотирьох держав однородний політичний бльок на зовні. Іракська преса підкреслює у цій справі заслуги турецького президента Кемаля Ататурка.

Ліквідація відомої курдійської банди Кгагіля.

МОССУЛЬ, 31. 1. ПАТ. У Північнім Іраку ведуть енергійну поліційно-військову акцію проти відомого курдійського бандита Кгагіля Кгосної, що останніми часами часто нападав на іракську та турецьку територію. Тепер під напором турецьких відділів частина банди Кгагіля вернулась на територію Іраку, де її розбили та частинно взяли до неволі. Дальшу акцію, щоб зовсім зліквідувати цю банду, продовжують

Святочне проголошення літературної нагороди.

Вечір „Т-ва письменників і журналістів.

Як і минулого року, „Т-во письменників і журналістів" проголосило прилюдно вислід цьогорічного літературного конкурсу, запрохавши на такий вечір членів жюрі і публику. Вечір відкрив голова „Т-ва письменників і журналістів" **Р. Купчинський** короткою промовою, проголосивши лавреаткою цьогорічного конкурсу п-ю **Ірину Вільде** відзначену другою нагородою. Рада „Т-ва письм. і журн." зазнайомившись з протоколами засідань жюрі признала цю оцінку правосильною. Рівночасно заявив він, що залишені гроші з цьогорічної нагороди підуть тільки на літературні премії, а не на ніяку іншу ціль.

Після цього член Ради Т-ва **Василь Софронів** прочитав лист від п-і Ірини Вільде, яка не маючи змоги приїхати на це свято, пояснювала, чому може і краще, коли не буде її в атмосфері, де йтиме палка дискусія про доцільність признаної нагороди. Лист цей мав у собі ту саму безпосередність і простоту, що і нагороджені твори молодої авторки.

Референт літературної нагороди прочитав теж спис усіх жертводавців за минулий рік підкреслюючи, що між ними є дуже мало приватних осіб і дрібних жертв.

Після цього реферат про нагороду виголосив **проф. В. Радзикевич**, подаючи загальну характеристику творів, що могли бути кандидатами до нагороди. Характеристика ця була не тільки оригінальна, але і дискретна. Прелегент зупинявся на поодиноких творах у символічній формі так, що кожний, хто читав їх, знав про який твір іде мова, хоч не було згадки про прізвище автора та наголовок твору. Одна книжка залишала враження лісної гущавини, крізь яку треба було продиратись навмання, шукаючи даремне стежки, що моглаб вивести мандрівника з хащів; друга високої будівлі, куди треба було пнятись по стрімких ступнях та чим далі ми йшли — розчарувались, бо сходили вниз замісць підходити угору; третя гарно різьблених, але холодних камінців, порозсипуваних на березі ріки, четверта села, чепурного, милого, але яке ми вже колись бачили у кращому вигляді.. і т. д. І так перейшло жюрі всі твори поки не зупинилось на одному, що схвилював більшість, бо мав у собі свіжість сучасности, щирість вислову і ту велику прикмету, яка дозволяє книжку дочитати до кінця з цікавістю.

Після реферату проф. В. Радзикевича розвинулась широка дискусія, що протяглась до 9-ої год. веч. Дала вона нагоду висловити свої думки всім, що були невдоволені присудом жюрі. У дискусії забирали голос пп.: **П. Ісаїв, Б. Кравців, М. Гнатишак, М. Донцова, М. Рудницький, д-р І. Копач, М. Добрянський, д-р о. Застирець, Б. І. Антонич, М. Стахів, Королюк, Струтинська, проф. В. Сімович**. Деякі із промовців обороняли прикмети творів інших кандидатів, що на їх думку більше заслужили на нагороду з огляду на вищу „тематику" свого твору або вищий ідеольогічний підклад, без огляду на те, чи мова цих творів, як вони самі признавали, „залишає багато до бажання". Проф. В. Сімович і проф. В. Радзикевич розвіяли при кінці подвійне непорозуміння в оцінці твору тих, що невірно освітлювали ролю „тематики", мови та ідеольогії.

Такі прилюдні дискусії з нагоди признання літературних нагород улаштовує Т-во П. і Ж. що року і що року мають ці дискусії одну й ту саму хибу. Більшість дискутантів не може вдержати свого темпераменту бодай настільки, щоби особисто не ображувати людей. Тон дискусій дуже часто не відповідає ні місцеві ні справі, яку дискутанти обороняють. Більше спокою і річевости, а напевно буде з цього більше користи і для слухачів і для дискутантів і для милих їм авторів.

Єгипетсько-британійські переговори.

НОВИЙ ЄГИПЕТСЬКИЙ УРЯД.

КАЇРО, 31. 1. ПАТ. Вчора Алі Магер Паша створив новий египетський кабінет. У цьому кабінеті премієр Алі Магер Паша сам обняв теку міністра закордонних справ. Міністром скарбу є Абд-ель-Ваґаб Паша. Кабінет складе нині рано присягу королеві та покличе комісію для переговорів з В. Британією, що зачне свою працю 15. лютого. До цього часу уряд підготовить переговори. У комісії буде 6 вафдистів і 5 членів інших партій. Головою комісії буде голова Вафду Нагас Паша. Уряд матиме владу до виборів.

ЗАЯВА НОВОГО ПРЕМІЄРА.

ЛЬОНДОН, 31. 1. ПАТ. Новий египетський премієр Алі Магер Паша заявив кореспондентові „Дейлі Телеґрафу" в Каїрі, що уряд зробить усе, щоб створити догідну атмосферу для англійсько-египетських розмов, що незабаром зачнуться. Завдання нового уряду підготовити ці розмови, далі зорґанізувати вибори, що відбудуться мабуть 2. травня.

АНГЛІЙЦІ ВДОВОЛЕНІ.

ЛЬОНДОН, 31. 1. ПАТ. У британських офіціяльних колах дуже вдоволені з того, що король Фуад іменував голову партії египетських націоналістів „Вафд" Нагаса Пашу головою египетської делеґації до переговорів з В. Британією. Крім Нагаса Паші у складі делеґації, що незабаром їде до Льондону є також: провідник лібералів Моґамед Магмуд Паша та б. премієр і провідник консерватистів Сідкі Паша. В такий спосіб до делеґації ввійшли найбільш впливові египетські діячі. Делеґація має 9 членів, 5 вафдистів, що мають у делеґації більшість. Переговори зачнуться в Льондоні в другій половині лютого та триватимуть кілька тижнів. У звязку з тим вибори пересунули до 2. травня. Тимчасом усі партії погодились на створення невтрального уряду Алі Магера Паші.

Катастрофа експресу.

НЮ ЙОРК, 31. 1. ПАТ. Влизько Сандбері в стейті Пенсильвенія вилетів з рейок експрес, що їхав до Ню Йорку. Катастрофа сколілась на мості. Машина і два ваґони впали до ріки, з ваґони в тому два спальні впали перед мостом в насипу та згоріли. Спершу подали, що 1 особа вбита і 30 ранених. Але число жертв куди більше.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Жюрі сидить „на цензурі".

З нагоди цьогорічного літературного конкурсу.

Рішення літературних жюрі, так само, як жюрі присяглих суддів, не підлягають плебісцитові. Але тому, що ми, не зважаючи на великий у нас зріст фашистів, імперіялістів та інших прихильників диктатури, покищо демократична нація, то радо вислухуємо „голосу народу" у справах, в яких кожен може забирати голос. „Т-во письменників і журналістів" знову злаштувало на вечорі проголошення літературної нагороди прилюдну дискусію на тему призначених цього року нагород. Як влучно і дотепно завважив д-р Копач — така дискусія, злучена з проголошенням нагороди, це вже наш оригінальний винахід.

Винахід, на мою думку, щасливий; нехай ті, що судять авторів, самі після цього „сидять на цензурі". При такій широкій виміні думок можна довідатися про деякі настрої і погляди на літературу звичайних читачів. Були на салі теж деякі критики, що вже раніше підготовляли атмосферу для кандидатів, яких уважали гідними нагороди.

Становище члена жюрі, який хотів би всім догодити або дуже рахується з настроями публики та приватними розмовами — прикре. Прикре воно і для тих, які вважають своїм обовязком виріжнити твір з огляду на його справжню вартість, а мають між контркандидатами особи близькі собі приватно, симпатичні чи чимось іншим заслужені. Цьогорічне жюрі має за собою ту спокійну совість, що виконало саме такий обовязок супроти літератури, забувши про всі інші огляди. Чи воно помиляється? На це дасть найкращу відповідь розвиток таланту нагородженої авторки.

Деякі сумніви прокинуло питання: чому жюрі не взяло на увагу вже нагороджених минулими роками авторів? Якщо дивитись на літературний конкурс як на перегони, то зовсім послідовно нагороду повинен би дістати найсильніший змагун, без огляду на те, чи вже вийшов із змагань переможцем минулого року. Але й у спорті змагун мусить побити свій власний дотеперішній осяг новим рекордом.

Оказав хтось у дискусії, що цього року несправедливо піднесло жюрі свої вимоги, тимто і деякі кандидати відпали. Коли воно справді так, то з цього скористати може тільки наш рівень літератури. Маленькі збірочки, що появились цього року в надії на нагороду, вказують на дуже невисокі вимоги, які ставлять собі самі автори. Хоч поезій ніхто не важить на кільо, маленька збірочка, що заслуговувалаб на нагороду, повинна мати в собі бодай потенціяльну силу.

Дивно звучали цього року відгуки деяких молодих, які обороняли молодість гаслами старих, лисих радників. Вони журились виховним впливом книжок і то таких, що виховувалиб не тільки молодь, але і старших. Чи є така література у світі, що сповняла би це завдання? Нема, і нелегко буде тим, які хотять показати такі твори, найти письменників, що взялиб на себе ролю большевицьких робітників пера — каторжан.

Коли минулих літ нагорода припала декому з молодих дискутантів, тоді не підлавали вони в сумнів критичного хисту членів жюрі. Мало коли маємо відвагу назвати дурнями тих, які нас хвалять. Та природна це річ, що кожний має найбільше довіря до свого критичного хисту, хоч би не прочитав у житті ніодної книжки про те з якими критеріями великі критики підходили до літературних творів. На цьому саме полягає весела літературна забава; нашим талановитим авторам закидають часто те, чого бракує навіть великим письменникам, а вихвалюють книжки без таланту, коли спеціялісти від ідеольогії чомусь нараз віднайшли там відблиски своїх „ідей".

У дискусії над вартістю творів чуємо часте слово „обєктивність". Коли залишити на боці фільософічну аналізу, що це слово значить (бо годі принагідно рішати одну з найскладніших проблем фільософії), то можна в суперечці при різниці поглядів погодити всіх так: Прочитайте всі книжки, які вважаєте кандидатами до нагороди і рішіть самі, яку ви нагородили би. Це рішення прирівняйте з оцінкою жюрі і пошукайте відповіди на питання: чому мій осуд так дуже ріжниться від тамтого? Така умова праця може засіли вийти на користь читачеві, коли він не затратив іще потреби передумувати найважніші основу всіх оцінок — мотиви, психольогічні та льогічні.

Не можна сподіватися, щоб усі однаково оцінювали твори; тут рішає в оцінюванні досвід, смак, знання літератури, що дає майже невичерпний матеріял для порівнань і вишколу критичного хисту. Хто замісць цього матеріялу користується тільки тим, що сам має, той направді і не дуже журиться літературою.

Активність селянства львівського повіту.

Зїзд Повітового Народнього Комітету УНДО.

У пятницю 31. січня ц. р. відбувся Зїзд Повітового Народнього Комітету УНДО при виповненій вщерть салі „Бесіди". На зїзд прибуло 305 осіб (найбільше селян) з 57 сіл (на всіх 125 сіл) львівського повіту. Масова участь у нарадах є найкращим доказом, що наше селянство живо цікавиться політичними і громадянськими справами та горнеться до організованого життя під проводом УНДО.

Наради відкрив в год. 11.10 передполуднем голова ПНК ред. *Гринь Гладкий*. Основний реферат про діяльність УПР, наше теперішнє положення та теперішні польсько-українські взаємини виголосив голова УНДО й УПР *пос. Василь Мудрий*. По рефераті присутні ставили низку запитів у податкових, шкільних і мовних справах та одобрили теперішню політику УНДО й УПР.

Звіт з діяльности ПНК склав секретар *Михайло Дацко*. Самоуправні справи і наші бoлячки в самоуправі основно обговорив член Повітового Виділу *о. Микола Землинський* з Ярични Старого. Організаційні справи ПНК обговорив дуже основно голова ред. *Г. Гладкий*.

Над рефератами виввязалася жива дискусія, після чого присутні вибрали нову управу ПНК в такому складі: ред. Гринь Гладкий — голова, та Ілько Лисий — оба зі Львова; адв. д-р Петро Хрептовський (Щирець), о. Іван Пелехатий (Дмитровичі), о. Іван Дорик (Хоросно), Петро Крочак — селянин (Сороки), о. Роман Ганас (Зboїска), адв. м-р Евген Жизневський (Львів), о. Максиміліян Коверко (Бродки) та Іван Кристинчак (Лісневичі).

Як заступники ввійшли: о. Матвій Демчук (Рудавці), Микола Любуська (Вербіж), Іван Доманський (Товщів), Михайло Файда (Ситихів) і Михайло Кальмук (Миклашів).

Крім того присутні приняли одноголосно такі резолюції: 1) Зїзд одобрює діяльність проводу УНДО й УПР та висловлює їм повне довіря. 2) Зїзд стверджує, що успіх проводу залежить головним чином від підтримки сильно зорганізованого громадянства, і тому взиває все свідоме громадянство вступити в ряди партії УНДО та як карні члени виконувати всі обовязки своєї політичної організації. 3) Зїзд взиває всіх громадських і волосних радних до організованої праці в самоуправі, а все громадянство зацікавитися вислідами цієї праці і своєю піддержкою влекшити працю наших радних. 4) Зїзд доручує ПНК дальше вести працю у напрямі співпраці всіх громадянських організацій, щоби таким чином успішніше опановувати національною організованістю повіт.

Вкінці зїзд вибрав представників на Народній Зїзд УНДО. Відспіванням національного гимну наради закінчилися в год. 3-ій пополудні.

—o—

КОРОЛЬ ЮРІЙ НЕ ЗАБУВ ПРО ЦАРСЬКУ РОДИНУ.

Після похорону короля Юрія приїхало інкоґніто до Льондону кількох членів родини Романових. Покійний король Юрій у завіщанні не забув і про членів царської родини. Один із молодих російських князів, що працює як приватний службовець у Данії, одержав 25.000 фунтів, щоб міг скінчити студії.

ШЕФ ПОЛІТИЧНОЇ РАДИ.

ТОКІЮ, 31. 1. ПАТ. Агенція Домеї повідомляє з Гсінь-Кінгу, що потверджується чутка, що ген. Догара приняв становище шефа політичної ради провінції Гопеі та Чагар

ОПЕРАЦІЯ ГРЕЦЬКОГО ПРЕМІЄРА.

АТЕНИ, 31. 1. ПАТ. Премієр Демерціс піддасться в понеділок операції лівого ока.

ВИБОРИ В ЄГИПТІ.

КАІРО, 31. 1. ПАТ. Єгипетський уряд визначив парляментарні вибори на 2 травня ц. р.

Не мають навіть на сіль.

Зріст задовження. — Доходи з тютюну і горівки.

ВАРШАВА, 31. 1. ПАТ. Соймова буджетова комісія радила над прелімінарем буджету на оплату державних довгів і над прелімінарем буджетів державних монополів.

Про оплату державних довгів говорив референт пос. Гуттен-Чапський. Прелімінар буджету передбачує 285,700.000 зол., себто понад 13 міліонів більше ніж минулого року. На сплату закордонних довгів призначено 110,303.000 зол., на внутрішні довги 94,823.000 зол. Закордонні довги зменшились головно наслідком девальвації багатьох валют. Внутрішні довги зросли на 334 міліони зол., головно внаслідок недобору буджету. Тому, що державний скарб збирає і так невеличкі грошеві засоби суспільности, відсотки від кредиту дуже високі. Конверзія внутрішніх довгів дала державі великі ощадности. Вкінці референт зголосив низку поправок, щоби міністерство скарбу зцентралізувало цілу фінансову політику. Тому, що ніхто не забирав голосу у цій справі, комісія приняла буджет з внесками референта.

Опісля той сам референт реферував прелімінарі буджетів державних монополів. Державний скарб матиме доходу з монополів 595 міліонів золотих, себто 35 міліонів золотих менше ніж минулого року. Монополі дадуть 32 відсотки прелімінованого доходу в буджеті.

ПРОДАЖ ЧОРНОЇ СОЛИ БІЛЬШАЄ.

Опісля референт подрібно обговорив діяльність поодиноких монополів. Згадав, що продаж чорної соли постійно більшає, білої меншає. Другим тривожливим обявом є недостаточна продажа соли розмірно до приросту населення. Це доказ, що покупна сила сильно зменшилась. Одною з головних причин є невідповідна політика сільного монополю, який продає сіль закордоном нижче власних коштів продукції. Референт заявився за реорганізацією коштів продукції.

Тютюневий монополь дасть державному скарбові 300 міліонів доходу, себто 30 міліонів менше ніж минулого року. І тут пекучою справою є вирівнання заробітних платень. Справа еметритури теж вимагає свого вирішення. У звязку з тим референт натякнув про необхідність зміни статуту монополю. Ціи тютюну не можна зменшити з уваги на теперішній стан скарбу.

Спіртовий монополь дасть державному скарбові 170,700.000 зол. Кількократна обнижка цін дала позитивні успіхи. Треба, щоби промисл збільшив доконче консумцію спірту. Обговоривши корисну господарку державної льотерії, яка дасть півтора міліона більше доходу ніж минулого року, референт обговорив політику сірникового монополю. Ствердив, що продажа сірників постійно зменшується. Договір з акційною спілкою для експльоатації цього монополю утруднює вплив уряду на ціни цього монополю. Нелегальний виріб і продажа неостемпльованих запальничок постійно зростає. Ствердив, що цього року остемпльовано ледви 99 запальничок.

В дискусії промовляв пос. Вагнер і після того предсідник перервав наради на обід.

Ненадійна смерть ґен. Кондиліса.

БІЛГОРОД, 31. 1. ПАТ. Агенція „Авала" повідомляє з Атен: Ґенерал Кондиліс помер ненадійно.

АТЕНИ, 31. 1. ПАТ. Безпосередньою причиною смерти ґен. Кондиліса був аневризм серця. Ґенерал Кондиліс після завдення Венізельосового повстання взяв формально диктатуру в Греції та головно причинився до повороту короля Юрія на престіл. Король після повороту відсунув Кондиліса від уряду та покликав ліберальний уряд. Цей уряд розписав вибори до парляменту. Кондиліс, усунений від уряду, вів потайну аґітацію проти короля. Положення уложилося так, що Кондилісові монархісти стали в опозиції до короля, а Венізельосова партія сприяла королеві. Останні вибори принесли перемогу Венізельоса

Сконфіскували 400 скринь цитрин.

ЛЬОНДОН, ПАТ. На одному з льондонських залізничих дворців митні службовці сконфіскували 400 скринь цитрин з Італії. Це перша конфіската від хвилини проголошення санкцій. Цитрини були задекляровані й опаковані, нібито зі Сирії, одначе устійнили, що корабель „Феннi де Зебріж" привіз їх із Сицилії

—o—

ДВІ КАТАСТРОФИ В КОПАЛЬНЯХ.

КАЛЬКУТА, 31. 1. ПАТ. Наслідком катастрофи в копальні вугля в провінції Бігар, яку спричинив вибух газів, було багато жертв. Розміри катастрофи ще точно невідомі, бо з побоювання дальших вибухів, мусіли перервати ратункову акцію. Втратили вже надію, щоби вдалося врятувати 4 европейців, які були в копальні підчас вибуху. У копальні засипаних багато тубільних шахтярів.

ЛЬОНДОН, 31. 1. ПАТ. У копальні вугля в Кільмергорст у графстві Йоркшір вибухли гази. Згинули три шахтарі.

НОВИНКИ.

— Перший Рідно-шкільний Чайний Вечір (Кружок Рідної Школи ім. М. Шашкевича (середмістя) у Львові улаштовує в неділю 2го лютого ц. р. Чайний Вечір з танцями в салях „Вітаміни" при вул. Костюшка ч. 3. Орхестра Яблонського Одяг буденний. Дешевий буфет. Вступ за добровільними датками. Початок в год. 20-ій. Окремих запрошень не висилаємо. 1081

— На „Ремісничу Бурсу" у Львові відбудеться в неділю, 2. лютого ц. р. публична збірка під українськими церквами та встановами.

— Засідання Комісії національної економіки, соціольоґії й статистики при Історичній Секції НТШ з рефератами: д-ра Івана Карпинця про продукцію заліза в Галичині в 1772—1848 рр., та д-ра Карла Коберського про вплив кризи на кредитові відносини — відбудеться в понеділок, дня 3 лютого в 6-ій год. вечором у Бібліотеці НТШ.

— Засідання Комісії нової історії України при Історичній Секції НТШ з рефератами: д-ра Іллі Витановича про Михайла Грушевського як соціольоґа, та д-ра Миколи Андрусяка про досліди над політичною діяльністю Грушевського — відбудеться в середу, дня 5 лютого в 6-ій год. вечером у Бібліотеці НТШ.

— **Учасник бою під Крутами про його хід.** Заходом Комітету Студентських Товариств сотник Гончаренко, учасник бою під Крутами, представить у понеділок 3 лютого ц. р. в салі „Української Бесіди" докладний хід бою під Крутами. Початок в год. 19-ій.

— **Панахида за поляглих.** В неділю, 2. лютого ц. р. вполудне відбудеться в церкві св. Юра у Львові торжественна панахида за поляглих в бою під Крутами. Всі студентські товариства і українських громадян запрошує до найчисленнішої участи **Товариство Укр. Студ. Католиків „Обнова".**

— **Колядки і щедрівки в кошицькому радіо.** Дня 2 лютого ц. р. радіостація в Кошицях буде передавати від год. 18 до 18.30 українські колядки і щедрівки у виконанні читальняного хору в Нересниці.

— **В роковини Крут.** Українська студентська молодь у Львові у звязку з роковинами Крут зійшлася 29 січня в домівці Української Бесіди. Після однохвилинної мовчанки вислухали реферату про історичну боєву подію під Крутами.

— **Ревізії й арештування.** Дня 29 січня ц. р. постерунок поліції з Гійча і Рави Руської перевів ревізію у Дмитра Пилипа, Теодора Чорного, Дмитра Балуха, Юрка Чорного, Еви Балух і Михайла Богуша в Голім Равським. Хоча підчас ревізії нічого не забрали, усіх арештовано і відпроваджено на постерунок поліції у Гійчу. Причина арештування покищо невідома.

— **Трахома у школах.** Державна служба здоровля одержала звідомлення про багато випадків трахоми серед молоді вселюдних шкіл. Наслідком того по школах цього типу переведуть контролю очей у молоді.

— **Емеритальне обезпечення самоврядних службовців.** Головна рада професійних союзів самоврядних працівників предложила міністерству меморіял у справі проекту закону про емеритальне обезпечення. Меморіял виступає рішучо проти нарушення набутих прав, домагаючись емеритального обезпечення у власному обсязі, причому зазначує, що хоче тільки вдержати свої права на рівні емеритур державних службовців.

— **Зловживання на почтовій агенції.** Карний трибунал у Львові розбирає справу 29-літньої Софії Векерман, управительки почтової агенції в Бродках пов. Львів, яка при виплаті інвалідських рент присвоїла собі 3.832 зол. Обвинувачена не признається до вини і каже, що гроші виплатила людям, тільки вони не хотять до того признатися.

— **Неграмотність на Волині.** Головний статистичний уряд оголосив дані, що торкаються освіти у пятьох повітах волинського воєвідства на основі перепису з 1931 р. В любомильському повіті серед населення від 10-го року життя не вміло ні читати ні писати 85.5 прц., в здолбунівському 79.4 прц., в костопільському 75.5 прц., в сарненському 75,5 прц., в горохівському 74 прц.

— **Ограбили кооперативу.** До будинку читальні Просвіти в Рекляниці пов. Жовква вломилося вночі вісьмох озброєних бандитів і заставши там двох вартівників, що пильнували кооперативного склепу, звеліли їм положитись лицем до землі. Те саме зробили з двома іншими вартівниками, що надбігли зі села. Опісля ограбили склеп з товарів і готівки на 670 зол. Всіх арештовано в Пархачі пов. Сокаль, при чому віддобрано часть добич.

— **Продукція механічної обуви.** На основі обчислень головного статистичного уряду торік випродуковано в Польщі загалом 2,161.000 пар механічної шкіряної обуви.

— **Львівська хроніка.** Арештовано адвоката д-ра Саломона Гасера за участь у зловживаннях в інвалідському відділі повітового староства у Львові. — В мешканні при вул. Личаківській 83 студент фільософії, 26-літній Тадей Пелех у приступі божевілля порубав сокирою свою матір і 50-літну субльокаторку Червякову. — Арештовано Марію Завалкевич із Старого Села, що подаючись за графиню, вимагала гроші від людей, обіцяючи їм посади при залізниці. — При вул. Рицерській попеклася молоком 10-місячна дитина шевця Кульчицького і перевезена до шпиталю померла.

— **Краєва хроніка.** В Негівцях пов. Калуш чотири хлопці, вертаючись зі школи, почали совгатись на річці Болохівці. Лід заломився і трьох хлопців утопилось. — У Стоянові 26-літній Василь Багнюк пострілив смертельно під церквою свою наречену і сам відобрав собі життя. — В каміноломах дібр Кaмінки в скалатському повіті підчас добування каміння присипало робітника Микиту Вересюка з Богданівки. Він згинув на місці.

— **Втопилися в торфовищі.** В селі Дорогиїськ пов. Холм 30-літній Антін Попик, вертаючи додому підхмелений, збився з дороги і віхав возом у торфовище. Віз з конем так швидко почали западатися в багні, що Попик не встиг урятуватися і також утопився.

— **Також реформатор.** Як повідомляє станиславівська місцева преса, новий начальник городського суду в Станиславові видав низку роз порядків, що зустрілися в судових колах з неприхильними коментарями. М. і. він заборонив суддям витатися з адвокатами, подаючи руку. Крім того звелів своїм урядовцям говорити „пане адвокат", а не „пане меценас", як досі було принято.

— **З Польщі.** В Лодзі мають зорганізувати жіночу поліцію в одностроях, подібно як у Варшаві. — Перед варшавським окружним судом станув б. скарбник слідчого уряду у Варшаві, агента Кароля Кубсяка, що впродовж 8 літ здефравдував 16.000 зол. — З мосту Кербедзі у Варшаві скочив до Висли і втопився Йосиф Мицик, що приїхав зі Львова шукати посади.

— **Обеліск у Києві** мають побудувати на памятку залишення цього міста польськими військами в 1920 р. Проект обеліску вже виладжений у трьох варіянтах і 1 квітня ц. р. мають його затвердити. Обеліск стане в центрі Києва на площі Третього Інтернаціоналу.

— **Отже Юрій Добрий** має називатися в історії англійський король Юрій V, що вмер недавно. Його меч, який він носив при однострою кавалера ордеру підвязки, зложать у спеціяльній габльотці в салі с. Юрія на замку у Віндсор. Під габльоткою помістять офіціяльний напис: „Меч Юрія Доброго".

— **Новий воєнний винахід.** Американський інжинір Вальтер Крісті зладив танк, який можна перевозити літаком. Танк важить 4.500 фунтів і його можна скидати з висоти 30 метрів просто до боєвої лінії. Десять тисяч таких танків могли би заступити всі полки американської піхоти. Інжинір каже, що Німеччина давала йому за цей винахід 600 тисяч долярів. Крім того він одержав оферту від Совітів, Франції, Італії та Китаю.

— **Доходи нового англійського короля.** Як повідомляє англійська преса, новий англійський король Едвард VIII побиратиме цивільну лісту в тій самій висоті, що його батько, отже 472.000 фунтів або 12 і чверть міліона зол. річно. Є це найвища цивільна ліста, яку дістає тепер голова держави. Перед війною найвищу цивільну лісту діставав російський цар — майже втроє більшу від англійського короля. Австрійський цісар мав теж дуже високу лісту, бо двічі більшу від лісти англійського короля.

— **Найбільше фільмове місто в Европі.** Минулої середи відбулося посвячення угольного каменя під кінематографічне місто, яке Муссоліні рішив побудувати біля Риму. Місто проектується на зразок американського Голівуду і буде найбільшим фільмовим підприємством в Европі. Призначено під нього простір на 600 тисяч кв. м., з чого 120 тисяч кв. м. займуть студіо, уряди й службові поміщення, 480 кв. м. піде під зовнішні знимки, всякі сценерії і масові сцени. Роботи розпічнуться вже у квітні ц. р. і за рік будуть готові. Першу фільму возьмуть із життя Сціпіона Африканського. Інші фільми будуть теж історичні.

— **Торговля людським товаром.** У звязку з італійсько-абісинською війною опінія цивілізованого світу стверджує з обуренням, що в Африці є ще досі легальна торговля невільниками. Централею цієї торговлі є арабська провінція Геджас над Червоним Морем. Король цієї країни Гуссін унормував торговлю невільницями законно і сам оголосив у часописі „Квібля" низку статтей, доказуючи, що ця торговля є згідна з наукою корану, бо сам Магомет її захвалював. На думку поступовіших магометан королівська інтерпретація науки пророка занадто довільна й натягнена до практичних цілей. Торговля живим товаром приносить поважні зиски. Невільники, яких привозять до Геджасу, це переважно мурини із Судану та пограничча Абісинії. Головними ринками збуту є Міджі, Бірк і Ель-Ліф. Сюди привозять кораблями сотні невільників. Хоча на Червоному Морі стежать безупинно кораблі европейських держав, що поборюють це варварство, торговля невільниками триває дальше. Стерджено, що також у середущій Сагарі процвитає торговля людським товаром. Централею для цілої Сагари є місто Тауден, яке можна назвати справжнім пеклом. Тут є саліни, в яких працюють невільники. Европейські експедиції дістаються сюди дуже рідко. Нема тут дерев, а умовини праці є такі важкі, що найсильніші невільники гинуть після кількох місяців. Їхня доля є гірша ніж доля вючних звірят в найбідніших краях Европи. Культурне людство толерує це варварство, бо є за слабе, щоби накинути Африці свою цивілізацію.

— **Хорі на недокровність і блідницю** вернуться скоро до здоровля і сил, якщо будуть відживлятись раціонально себто повинні споживати якнайбільше відживок. Такою доброю поживою є „Вівсяні платки Кнорр", про їх вартісні відживні складники всі знають. Гасло „Вівсяні платки це джерело здоровля і сили" коротко і розумно характеризує їх неврівняний вплив на людський організм. Гадка, що „вівсяні платки Кнорр" є „найліпшим цього роду перетвором" є зовсім виправдана і це з огляду на їх видайність, знаменитий смак і натуральні відживні вартости при дуже низькій ціні продукту. Від кількох літ у фірмі Кнорр Заведення Відживчих Виробів у Познані перетворюють старанно вибрані, першорядні гатунки вівса в оригінальних опакуваннях на першорядних машинах. Овес старанно чищений і лущений зберігає свої високовартісні відживні складники. Тому просимо домагатись тільки найліпшої якости „Вівсяних платків Кнорр", які легко пучнявіють, в смаку є молочно солодкі і багаті у вітаміни.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК" і „МАРУСЕНЬКА", „КАТРУСЯ".

Весела комедія з Францескою Ґаль, що від свого першого великого успіху „Чібі" створила власний оригінальний тип, який відтворює у дальших кінових комедіях. „Катруся" нагадує найбільше „Весняну параду" з молодою, наївною сільською дівчиною, що у великоміському середовищі вміє дати собі раду вродженим інстинктом та ніжним серцем. У цій своїй останній ролі Ф. Ґаль доводить тип наївної дівчини до тої межі, де всі ми віримо ввесь час, що маємо перед собою звичайну „оферму" та „дурепу". Саме цей контраст між умовим рівнем і незвичайно ніжним відчуванням уперше закоханої дівчини робить велике враження, бере нас за серце. Вся комедія збудована на комічних ситуаціях і належить до найкращих з участю цієї талановитої та пресимпатичної артистки.

—o—

Відозви й комунікати.

ОРҐАНІЗАЦІЙНО-ОСВІТНІЙ КУРС ДЛЯ СІЛЬСЬКИХ РІДНОШКІЛЬНИХ ПРОВІДНИКІВ.

Для поширення та поглиблення рідношкільної діяльности в кружках Рідної Школи по селах львівського повіту приступає в другій половині лютого ц. р. Рада Повітового Союзу Кружків Р. Ш. у Львові на внесення своєї організаційно-рефератової комісії до зорганізування **однотижневого курсу для вишколення сільських рідношкільних провідників.**

Курс матиме такі предмети: 1) Організаційні справи. 2) Книговедення. 3) Культурно-освітню працю. 4) Организацію доросту. 5) Дошкільне виховання. 6) Бібліотекарство. 7) Аматорські театральні вистави та інші імпрези. Викладатимуть фахові сили.

Кожний кружок Р. Ш. у львівському повіті обовязаний вислати одного делегата зпоміж членів своєї Старшини, який після скінчення курсу повинен довший час працювати в кружку Р. Ш. і підготовляти інших у рідношкільній роботі. Окрім того можуть зголошуватися також члени кружків, одначе за порученням Старшини місцевого кружка Р. Ш.

Курс безплатний. Приміщення й удержання учасника (учасниці) курсу коштуватиме 10 зол.

Зголошення треба слати по день 9. лютого ц. р. до канцелярії Повітового Союзу Кружків Р. Ш. у Львові, вул. Сикстуська ч. 46.

Найменше число учасників 15.

Можуть зголошуватися кандидати також з інших повітів.

Про точний речінець курсу буде повідомлений кожний кружок Р. Ш. після зголошення учасників.

Рада Повітового Союзу Кружків Р. Ш. у Львові.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН

Пожиточні дарунки.

Хабарів редакція не бере. Не тому, що люди не дають, а тому, що не знають потреб редакції. Прийшов я раз до „Діла“ і приніс свою промову. Виголосив я її на святочній академії неодержавників з нагоди смерти Автономії. Казали мені самі посли, що навіть у соймі могла би подобатись. Приходжу і питаюся дипльоматично:

— Може би, панове редактори, були такі добрі і зайшли на малу перекуску... Куди ви звичайно ходите?

— Ви кажіть просто, з яким скриптом ви прийшли?

Я так збентежився, що вже не признався. Вони не бачили перекуски, ані я своєї промови.

Та ось на днях зайшов я до редакції зовсім випадково; передплату приніс. Входжу, а лиця всіх аж сяють. Гадаю собі: певно дістали платню за грудень або вістку, що амнестійний закон касує цензуру. Нюхаю: щось пахне, — таки щось, а не чимось, отже реальна річ, не політична. На бюрку перед кожним редактором мала пачечка.

— Бачите, — каже один з них, — є ще люди, що за нас не забувають. „Центросоюз“ прислав нам трохи мила, а „Лотос“ додатки до нього.

— За що?! — вирвалось мені по-дурному, заки я ще встиг подумати.

— Якто за що? — сміється один з редакторів. — На доказ, що інтелігентні люди розуміють інтелігентних людей і знають, чого нам треба.

Я мусів мати дуже дурну міну, бо другий редактор хотів мені мабуть розяснити в голові і додав:

— То ви не знаєте, що є 8-го лютого?

Я зацукався.

— Баль! Баль української преси. На той день, чи пак вечір, чи ще точніше: на ту ніч усі ми мусимо мати чисті руки, но і зуби, но, і наші жінки трошечки перфуми. У „Центросоюзі“ знають, скільки треба мила, щоб вимити пальці журналістів. Щодня перемо в газеті тяжкі бруди...

— А щітечки та порошок на зуби від „Лотосу“ — це делікатний натяк, що мусимо берегти зуби, щоб мати чим гризти...

— І гризтись — додав хтось злобно.

— А я — всунув я своє слово — не приняв би такого дарунку. Розумію: книжки, квіти...

— Гов'тов, добродію! — перебили мені — то ви не знаєте, що мило — це перше мірило культури? Де нема мила, нема і книжок. Книжок нам не треба, бо ми собі самі їх вибираємо, а квітів нема в нас кому підливати... Перфума пахне краще і довше. Ну, і може витримати до балю преси...

— Дивіться, навіть є вазеліна! — крикнув один редактор, відкривши пачку від „Лотосу“. Що з нею зробити?

— Це затримайте на всякий випадок для людей, що шукають легкої каріери.

— А я поставив би одну пачку на стіл нашим малим фейлетоністам, щоб намазували собі перо, бо нераз то так дряпнуть...

Тепер я осмілився:

— А може би, панове редактори, мали нині охоту на маленьку горілочку?

— А то з якої нагоди?! — гукнули одні весело, другі гнівно.

— Я хотів би видрукувати у вас один малий фейлетон...

Так я попав до газети.

Діоґен Бочка.

ДИВОГЛЯДИ.

КОЛИ АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ОЖЕНИТЬСЯ?

Одним із найбільших клопотів, які має британська імперія це парубоцький стан нового її короля Едварда VIII. 20 літ їздить він по світі, познайомився з усіма княжими кандидатками на ролю жінки англійського короля, але волів бути „свобідним“. З огляду на те, що справжній король великої держави повинен мати нащадків, славний англійський астрольоґ жінка Анна Марітца вичитала тепер із зоряних і книжкових знаків, що цього року король Едвард VIII. ожениться. Жінкою його буде англійка і то особа великої культури. Навіть місяць уже визначений — жовтень. Передбачений теж нащадок. Щодо літака, яким їздить часто король замість авта та коней, то його король не потребує боятись і може ширяти під хмарами безпечно. На землю впаде він аж у жовтні.

МАЛЬОВАНІ ВУЛИЦІ.

Постійний зріст нещасливих випадків у великих містах, підсунув інжинірові в англ. місті Шефільд спробувати зробити вулиці колірові. Тепер саме пробують там, які фарби найкращі, щоб людське око могло відріжняти поодинокі смуги, якими їдуть авта, автобуси, наколесники і пішеходи, куди ходять люди. Коли проби будуть вдатні у Зл. Державах колірові вулиці поширяться дуже швидко. Тільки тоді треба буде шукати нових засобів для охорони очей, бо сильні колірі можуть псувати очі.

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Свято 22. січня уладжено у нас заходом УКТОДІ в салі Народнього Дому. Великі афіші заповідали святочну академію, тому й ішли ми у святочному настрою. Почалась академія „Червоною Калиною“, опісля були ще два хори, декламація й національний гимн та принагідна промова. На жаль, і хорові точки і декламація, як і промова, стояли на рівні нижчому, ніж пересічний. Видно було, що підготови до свята не було, „роблено“ програму в останній хвилині. Публики було небагато. Вражало, що встановлено вступ по 25 сот. і 1 зол. — а досі так водилося, що були добровільні датки. Місць по 1 зол. куплено всього 64. Сапієнті сат!

Святочна проскура Міщанського Братства пройшла дуже гарно. Улаштував її новий виділ під проводом рухливого свого голови п. Дідуха дня 26. I. в домівці під засянською церквою. Зійшлося коло сотні міщан, яких привітав від парохії в імени обох владик молоденький, загально люблений сотрудник о. д-р Граб. Промовляли на святі д-р Загайкевич Володимир і п. Дідух. Оба вони порушили цілу низку організаційних та ідейних справ Товариства, у першу чергу справу побільшення числа членів. Серед колядок і дуже милої атмосфери минув скоренько вечір і веселі та вдоволені міщани з родинами розійшлися з гарним споминoм. о. й.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

КОПИЧИНЦІ.

Т-во „Стріла“ вступило на добрий шлях діяльности. Виказали це загальні збори, що відбулися дня 26. 1. ц. р. у власній відновленій домівці в Нар. Домі. Звіти виділу виказали, що Т-во має сьогодні 100 членів, які в 75 проц. вплатили повні членські вкладки. Члени сходяться щоденно вечором у домівці, де читають часописи і журнали, яких мають 13, слухають радія та грають у шахи, доміно і столовий пінг-понг. В останнім часі почали відбуватися двічі в тижні лекції з історії України, а в дні 29. I. ц. р. виголошено в Т-ві реферат про Крути. Відрадним явищем є те, що молодь обох полів громадно бере участь у всіх рефератах та викладах і то навіть чисельніше, як на дансінгах, що їх виділ теж уладжує для своїх членів. За щиру і продуману діяльність виділу під головуванням проф. Р. Бриковича загальні збори через акламацію вибрали той самий виділ на черговий рік. Заданням виділу на майбутнє є розвинути теж спортову ділянку, бо до цього покликане Т-во „Стріла“ та приєднати вдвоє стільки членів. У цій праці повинна виділові помагати перша сотня членів.

Свято проскури, улаштоване Рідною Школою дня 25. 1. ц. р. вечором у великій салі Нар. Дому, пройшло дійсно імпозантно. При довгих столах, накритих білими скатертями та прикрашених голубими серветками, засіло 300 осіб зі всіх дільниць міста. На сцені стояла гарно прибрана ялинка, освічена маленькими електричними жарівками, а побіч на столі приміщено проскуру, яку посвятив о. В. Рижевський, що виголосив теж коротку промову. Опісля голова кружка Р. Ш. мгр О. Зеленецький та дир. Пенцак у продуманих промовах вказали на значіння свята Проскури та на потребу зединення всіх громадян у Т-ві Рідна Школа. Оживлений настрій звели коляди, щедрівки, народні і стрілецькі пісні, що їх на переміну співали всі гості та грала дута орхестра „Коп. Бояна“. Слід підчеркнути, що ця орхестра під управою п. Зварича зробила великі поступи, про що переконалися присутні саме на святі проскури. На закінчення цього гарного свята відбулася в салі загальна забава з танцями.

Філія „Союзу Українок“ відбула дня 26. б. м. р. загальні збори, на яких вибрано новий виділ у такому складі: З. Радзівілова, голова, М. Мандзійова, заст. голови, М. Фірчукова, секретарка, О. Стадникова, скарбн., А. Зеленецька, С. Червончикова і Шведакова — члени виділу. Є надія, що новий виділ під проводом загально поважаної п. Радзівілової приєднає до співпраці також дотеперішню „опозицію“.

Спорт.

У. С. К. „СЯН“ У ЗИМОВОМУ СЕЗОНІ.

Секції легкоатлетична, спортових гор і пінг-понгова У. С. К. „Сян“ у Перемишлі увійшли в розгар міжклюбових мистецьких змагань. Нема тижня, щоб одна зі згаданих секцій, а часом усі три нараз, не ставали до змагань, у яких здобуття добрих осягів дає можливість витягнути руку по гегемонію в Перемишлі в даній ділянці спорту.

*

Ревеляцією спортового Перемишля в зимовому сезоні є легкоатлетична секція У. С. К. „Сян“, яка цієї зими вже тричі заняла дружинно перше місце в легкоатлетичних міжклюбових змаганнях у спортовій галі.

В суботу 25. січня п. р. відбувся тризмаг спрінтерів, який закінчився генеральною перемогою „Сяну“, що дав собі видерти у трьох конкуренціях лиш одно перше місце, одно друге і два треті, здобуваючи решту для себе. Коли зважити, що поміж стартуючими в барвах інших клюбів, як Польонія, Чувай, Гаґібор, Сокіл і т. д., були змагуни з поважним спортовим іменем і розголосом, то успіх легкоатлетів „Сяну“ при таких конкурентах має свою питому вагу.

В неділю 26. 1. ц. р. відбулися змагання гінців (штафет), а саме: 4×50, 4×125 і 3×800. У цих змаганнях загнав „Сян“ вправді лиш одно перше місце, а саме в гінцях 4×125, у часі 1:01, зате заняв обидва другі місця, що дало йому дружинно знову перше місце.

В згаданих двох днях стартували отсі легкоатлети У. С. К. „Сян“: Біницький, Романець, Турко, Мартинович, Олександер, Потічний, Кипакевич. Не стартував, перешкоджений професійними заняттями, найкращий середньодистансовець Сяну Меліть, через що перше місце в гінцях 3×800 вихопилося з рук „Сяну“.

*

В четвер і пятницю, 23. і 24. 1. п. р., зустрілися дружини відбиванки й кошівки У. С. К. „Сян“ з такими дружинами Сокола і Чуваю. З першим конкурентом добув Сян по 2 пункти (у відбиванці й кошівці), натомість з Чуваєм утратив по 2 пункти, при чому у відбиванці програв Сян з Чуваєм у високому відношенні (24:8). В кошівці держався Сян надсподівано добре, так, що остаточний вислід стояв під знаком запиту майже до самого кінця змагань. Щойно останні хвилини дали перевагу і. дружині Чуваю, яка держить уже від літ у своїх руках мистецтво Перемишля й віцемистецтво львівської округи у спортових грах. Дружина відбиванки й кошівки У. С. К. „Сян“ виступає в складі: Романець II., Романець III., Турко, Малецький II., Кліш, Шехович, Побідинський, Лозинський, Олександер, Яцків, Шпиталь, Мохнацький II.

*

В суботу й неділю 25. і 26. 1. п. р. почалися змагання за мистецтво перемиської підокруги у пінг-понгу. У. С. К. „Сян“ зустрівся в суботу з Орлом, у неділю з Чуваєм. На Орлі здобув 2 пункти, з Чуваєм зремісував. В дальших змаганнях жде Сян тяжка стріча з Польонією і Гаґібором. Пінг-понгова дружина Сяну виступає в складі: Побідинський, Свинсик, Бурий, Мохнацький II., Федорович І., Яцків, Ярецький, Антоняк.

*

Підготова Сяну до змагань копаного мяча в повному ході, з огляду на товариські змагання з Ресовією у Ряшеві дня 1. березня ц. р. й Огніском у Ярославі дня 15. березня ц. р.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ. Львів, лютий 1936. Ч. 2. Зміст: Ф. Невестюк: День злуки. — Д-р М. А-вич: Традиція визвольної боротьби. — Микола Миронович: Спільна військова юнацька школа. — З приводу польської вистави т. зв. „Оборони Львова“. — Інж. М. Скидан: Шлях 1-го Галицького Корпусу в поході на Київ. — Іван Іванець: Білий Баранчик або нечиста сила. — Осип Мікула: З споминів залізничника. — Після трагічної смерти д-ра Т. Кучковського. — Ігнат Порохівський: Памятна ніч у повстанчому штабі. — Теодор Марічак: На переломі. Посмертні згадки.

СОНЕЧКО, український двотижневий часопис для дітей, Рівне, 15. січня 1936, ч. 2.

МІСІОНАР Пресвятого Ісусового Серця. Жовква, лютий 1936. Р. XXXIX. Ч. 2.

ГОСПОДАРСЬКО - КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС Львів, 26. січня 1936. Р. XVI. Ч. 4.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Рогатин.

1. II. „Лев з Абісинії“.
2. II. „Гори говорять“.

З Рогатина їде театр до Ходорова, Жидачева, Стрия і Дрогобича.

Великий Міський Театр.

Субота, 1. II. год. 8. веч. Аб. 9. Виступ Ірини Сольської „Віяльце леді Віндермір“.

Неділя, 2. II. год. 12. впол. VI. Концерт Фільгармонії; год. 3.30 попол. Аб. 6. Виступ І. Кульчицької „Пригода в Гранд Готелю“. Ціни найнижчі; год. 8. веч. Аб. 9. Виступ Ірини Сольської „Віяльце леді Віндермір“.

Понеділок, 3. II. год. 8. веч. Аб. 9. Виступ Ірини Сольської „Віяльце леді Віндермір“ бонова вистава.

Театр Ріжнородностей.

вечірний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Авок“.
АТЛЯНТИК: „Марія Башкірцева“.
ВАНДА: „Циганські мельодії“, „Біла отрута“.
ГРАЖИНА: „Їх Ексцеленція шофер“.
КАСІНО: „Кабінет воскових фігур“ (колірова фільма).
КОЛІСЕЙ: „Кохання без завтра“, ревія „Хвиля морозів“.
КОПЕРНИК: „Катеринка“ (Фр. Гаяь).
МАРУСЕНЬКА: „Катеринка“ (Фр. Гаяь).
МІРАЖ: „Котячий пазур“ (Гарольд Льойд), „Тайна малої Шірлі“.
МУЗА: „Сон літньої ночі“ на осн. Шекспіра.
ПАН: „Вередлива Маріета“ (Дж. Мекдональд).
ПАКС: „Петрусь“ із Фр. Гаяь.
ПАЛЯС: „Китайські моря“.
РАЙ: „Дві сироти“.
СВІТ: „Дві сироти“.
СТИЛЕВЕ: „Любовні маневри“ і ревія.
ТЕНЧА: „Для тебе танцюю“ (Жан Гардьов).
ЮЗІ: „Зі спогадів Чарлі Чана“ з Варнером Оляндом.
УТІХА: „Тайна замку Лебанон“ і ревія.
ХИМЕРА: „Буря над світом“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Болгарія в 1935 р.

Закордонне радіо.

Субота, 1. лютого 1936.

Відень (506,8) 15.40 Хор, 19.10 Легкий концерт, 20.25 Австр. нар. музика, 22.10 Форт. рсіталь, **Братислава** (298,8) 17.55 Танк. музика, 21.00 „Дівчата без мужчин“ оп. Супе, **Кошиці** (259,1) 18.09 Для Закарпаття (жін хор), **Прага** (470,2) 16.05 Танк. музика, 17.55 Хор, 20.15 Забуті мельодії, 22.30 Сальон. музика, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 21.45 Фестіваль Рабода, **Білгород** (437,3) 18.30 Форт. ресіталь, **Берлин** (356,7) 14.15 Розр. концерт, 18.15 Камер. музика, 20.10 Вок.-муз. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.10 Вес. Моцартові твори, 18.00 Нар. пісні й танки, **Ляйпціг** (382,2) 12.40 Два фортепіяни, 20.10 „Велика грішниця“ оп. Кінеке, **Мінхен** (405,4) 15.15 Тріохові пісні (Зель сопран), 19.00 Камер. музика, 20.10 Оп. творчість Верді (спів), **Будапешт** (549,1) 12.05, 15.10 Циг. музика, 19.15 Спів, 22.10 Карнавалова музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Популярний концерт, 17.15 Танк. музика, 20.35 „Долярі є Гондоле“ оп. Д. Нігріса, **Рим** (420,8) 15.10 Орх. концерт, 17.15 Квартет цитристів, 20.35 „Масковий баль“ оп. Верді.

Неділя, 2. лютого 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт 12.55 Легка музика, 15.40 Квартет а-дур Двожака, 18.30 „Що шпаки свищуть“, розр. концерт, 22.30 Арії та пісні (кляс сопр.), **Братислава** (298,8) 8.30 Скрипка, **Кошиці** (259,1) 16.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 9.10 Моравські дуети, 9.50 Сальон. квартет, 11.05 Концерт орх., 20.05 Концерт фільг. орх., **Париж** (1648) 12.00 Концерт, 15.15 Спів, 16.00 Словномуз. авд. 20.00 Спів, **Білгород** (437,3) 13.15, 21.00 Пісні й танки, 18.30 Скрипка, **Берлін** (356,7) 8.10 Музика, форт., 16.00 Веселе пополудне, 19.00 Спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Вес. поранок, 18.00 „Ді тросе Зіндерін“ оп. Кінеке, 20.00 Лискучий сніг — вес. вечір, 22.30 Клярнет і фортепіян, **Кельн** (455,9) 19.15 Популярна музика, 20.00 Великий вечір Ів. Штравса, **Ляйпціг** (382,2) 10.30 Нар. музика, 14.25 Пісні — хор молоді, 15.10 Камер музика, **Мінхен** (405,4) 10.30 Давні марші, танці й арії, 14.45 Муз. авд., пісні на жін. голоси та 4 інстр., 18.00 Чоловіче, не журися, вес. авд., **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.00 Циг. музика, 18.30 Концерт, орх., скрипка, **Мілано** (368,6) 12.30 Форт. ресіталь, 30.40 Розр. програма, 20.30 Літ.-мист. програма, **Рим** (420,8) 12.30 Форт. ресіталь, 14.40 Розр. програма, 17.00 Симф. концерт, 20.35 „Муджіка“ оп. Белліні.

Львівське радіо.

Субота, 1. лютого 1936.

6.30 Раншня авд., 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Огляд жіночих видань, 12.25 Концерт камер. орх., 13.00 Російська сучасна симф. музика з гр. пл., 13.25 Домашне господарство, 13.30 Концерт бажань, 14.30 Орхестра, 15.00 „Камінна жінка“ опов., 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Легка музика з гр. пл., 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Авд. для дітей: „Музикам вступ заборонений“, 16.45 Вся Польща співає, 17.50 Сергій Рахманінов як композитор і відтворець, гр. пл., 18.40 Сільва рерум, 18.45 Мандоліністи, 19.00 Заручини Львова з Познанем, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт симф. орх., спів, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Усміх із краю, 21.30 Весела Сирена, 22.00 Оперетковий вечір, 23.05 Легка музика з гр. пл.

Неділя, 2. лютого 1936.

9.00 Раншня авд., 10.00 Богослуження, ок. 11.00 Музика з гр пл. (Пер Гінт Суіта І. і II.), 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Симф. поранок, орх., форт., у перерві ок. 13.00 Фрагмент із траг. Шіллера „Змова Фієська в Генуї“, 14.00 Гумореска Джекобса, 14.20 Легка музика з гр. пл., 14.40 Народний обрядовий рік, 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Музика з гр. пл., 15.25 Жартовл. авд.: На селі за сто літ, 16.00 Оповідання для дітей, 16.15 Г. Мельцер: Скрипкова соната г-дур, 16.45 Концерт муж. хору, 17.00 Танк. музика, 17.40 Моменти, 17.55 Муз. загадка з нагородами, 18.30 Театр Уяви: „Рідна молодість“, 19.15 Спорт. вістки, 19.30 Реклям. концерт, 19.35 Легка музика з гр. пл., 19.45 Літер. новини, 20.00 Оперова музика, орхестра, спів (Мосаковський баритон), 20.45 Виїмки з творів Й. Пілсудського, 20.50 Веч. денник, 21.00 На веселі й львівській хвилі, 21.30 Подорожуємо, 21.45 Конкурсова авд.: Олімпіяда тенорів, 22.05 Танк. музика, орх., 23.10 Ріжні мельодії з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр у Львові у приватних оборотах 5.23—5.25.

Нім. марка 1·25—1·30, фр. франки 34.90 35·10, шв. франки 171.50—172·50, фунти стерлінги 26·10—26·25, австр. шілінги 98.00—99.50, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 26.00—28.00, італ. ліри 33.50—35.50.

Золото: Доляри 9.02—9.07, Рублі 4.75—4·85, Фр. франки 34.40—34·80, Корони 36·20—36.50, Дукати 83.00—83.50; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.20, Фльорени 0.70; 1 гр. срібла 7—8 сот.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 31-го січня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·50	зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.55·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . .	2·60	„
1 л. молока від 28. XII. 1935	0·14	„
1 л. сметани	0·75	„
1 к. яєць	3·80	„

Тенденція на масло вдержана на молоко і сметану слаба, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 31. I. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки молоді без остріг І. кл.	1·05	зол.
Курки з острогами товсті І. кл.	0.90	„
Індики товсті І. кл.	1.05	„
Пантарки товсті І. кл.	1.10	„
Товщені качки І. кл.	1.10	„

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Купує вівсяну питльовану муку, просо, овес та ячмінь.

Приймає нових доставців.

Подяка.

Дня 19. січня 1936 у ранішніх годинах помер несподівано мій найдорожчий і Невіджалуваний Брат **д-р Іван Кунців,** адвокат у Раві Руській. З приводу цієї болючої для мене страти приходиться мені отсею дорогою подякувати Всім, що своєю присутністю звеличали похорони Покійного, які відбулися в дні 21. січня ц. р.

Сердечно дякую Всеч. о. деканові Дорецькому Михайлові й о. каноніковому Твердохлібові Антонові за горячі молитви та відслуження поминальних богослужень, Всеч. о. деканові Володимирові Гойдешеві, о. каноніковi Твердохлібові, о. проф. Лещикові, о. Мудрицькому, о. Зайцеві, о. Дуткові, о. Туставовському, о. Тарасовичеві, о. Матенчакові, о. Кудиничеві, о. Мигалеві й о. Фігарові за відведення на місце вічного спочинку та християнське похоронення тлінних останків Покійного.

Щиро дякую Дирекції Українбанку „Віра“, Видлові Філії Товариства „Просвіта“, всім повітовим установам, Вп. Панству Котонським і п. Мирославові Білозорові за щире співчуття та ласкаву поміч при улаштуванні похоронів.

Дякую щиро делегатові Матірнього Товариства „Просвіта“ у Львові Вп. Миколі Дужому, Д-рові Д. Богачевському, Д-рові Б. Карпевичеві, Д-рові Мандзеві, Голові Читальні „Просвіти“ п. Більцеві Михайлові, за будуючі і сердечні слова розради, виголошені у прощальних промовах над домовиною Покійного.

З глибини душі дякую Членам орхестри Читальні „Просвіти“ у Немирові, диригентам і членам хору Читальні „Просвіти“ у Раві Руській, Вербиці, Потеличі, Камінці-Старого Села і Кружків Рідної Школи з Гійча, Голого Равського та Вільок Мазовецьких за відіграння і відспівання похоронних пісень.

Дякую також всім Приятелям і Знайомим за устні та письменні висловли співчуття, зложені у тяжкому мому горі.

Зокрема щиро дякую Представникам повітових Установ, Українського Громадянства, Дирекції Українбанку „Віра“, Філії Т-ва „Просвіта“, Товаришам Покійного, Установам Вербиці, Махнова, Любичі Кудайців, Улицка Зарубаного, Середкевич, Вільок Маз., Теметиськ, Любичі Камеральної, Піддубець і п. Котонським за зложення вінків.

Вкінці щиро дякую Громадянству Улицька за те, що так численно прибуло на похорони та віддало останню прислугу Покійному.

Рава Руська, 29. січня 1936.

Сестра.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОЩУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.